

BORAVAK NA TIANJIN UNIVERSITY UKINI

izv. prof. dr. sc. Robert Župan

Položaj

Položaj Tianjina u Kini (izvor: (2013.), <https://hr.wikipedia.org/wiki/Tianjin> [Internet], [Pristupljeno 6. ožujka 2019.].

„Tianjin (kineski:) je grad u Narodnoj Republici Kini. Jedan je od četiri kineska grada koji imaju status provincije i koji su pod izravnom kontrolom Vlade. Urbanim dijelom grada protječe rijeka Hai He koja je Velikim kanalom povezana sa Žutom rijekom, a nedaleko je i luka u Bohajskom zaljevu, odnosno moru.

Otvorenje gore spomenutog Velikog kanala u vrijeme dinastije Su ubrzalo je razvitak grada, tako da je relativno brzo dobio sve attribute snažnog trgovačkog središta. Status prefekture dobio je 1725. godine.

Stanovnici Tianjina govore Tianjinskim dijalektom kineskog mandarinskog jezika.

Uz turizam i zemljoradnju, gospodarsku sliku grada dopunjuju i kapaciteti petrokemijske, tekstilne i automobilske industrije” (URL1).

School of Marine Science and Technology – Fakultet pomorskih znanosti i tehnologije

Zanimljivo je da se fakulteti u Kini nazivaju i prevode na engleskom jeziku kao School –Škola.

Prvenstveno se bave istraživanjima i znanošću o moru i pomorskim tehnologijama. Osnovana je u travnju 2014. godine i usko je usmjerena na nacionalnu strategiju izgradnje zemlje i ekonomskog i tehnološkog razvoja u Tianjinu. Ciljevi su usmjereni na iskorištavanje prednosti i oceanografske aktivnosti u odjelima koji se bave istraživanjima i tuzemnom i

inozemnom suradnjom, promicanjem srodnih disciplina međunarodne komunikacije i nastojanjima uzdizanja fakulteta na svjetsku razinu.

Odnedavno je Fakultet pomorskih znanosti i tehnologije dobio i Odjel za pomorsku tehnologiju, Odjel za pomorske znanosti i Istraživačku instituciju za morsku strategiju. Imaju ukupno 17 nastavnika i osoblja, od kojih 13 nastavnika, 4 profesora, 1 izvanredni profesor i 8 predavača, jedan je akademik, a 5 su honorarni profesori.

Provedeno je 11 istraživačkih projekata čiji su naručitelji bile institucije kao što su Ministarstvo znanosti i tehnologije, Uprava za sigurnost mora u Kini, Ured za znanstvenu administraciju Tianjina i Centar za plovidbu Sjevernog mora. Osnovali su i Bazu inovacija za industrijske potrebe distrikta Nankai u suradnji s Tianjin Nankai Distriktom i Centar za Tehnološka istraživanja (inteligentne luke, pomorska sigurnost i sl.). Fakultet pomorskih znanosti i tehnologije dio je Sveučilišta Tianjin koji ima ukupno oko 30 000 studenata i oko 7000 nastavnika i drugog osoblja.

Predvorje – School of Marine Science and Technology

Ulaz u zgradu br. 8 u kampusu – School of Marine Science and Technology

Premda sam boravio prvenstveno u svrhu usavršavanja i dogovora oko zajedničkih projekata s našim Fakultetom, ovdje bi bilo primjerenije ispričati o svakodnevicu u Tianjinu i o životnim st-

varima koje sam doživio unutar studentskog i nastavničkog života u kampusu Sveučilišta Tianjin.

Gostoljubivost i ljubaznost

Gostoljubivost i ljubaznost su kategorije koje su me ugodno iznenadile. Stranca se gleda kao nekoga tko je uvijek dobrodošao, redovito ga se časti i stoji uvijek na usluzi. U akademskim krugovima poznat je engleski jezik i mladi ga svi uče i znaju (uz jaki kineski naglasak, pa ih ponekad nije lako razumjeti), dok je na ulici među prolaznicima skoro nemoguće pronaći nekoga tko bi razumio engleski. Također treba napomenuti da su kontrole pri ulasku i izlasku iz Kine vrlo stroge, kao i pri boravku od strane policije i drugih predstavnika vlasti, pa treba vrlo pažljivo pratiti upute. Vizni režim, često slikanje, pregledavanje putovnice, uzimanje otisaka prstiju, prijava i odjava boravka je pod obvezatno, a za duži boravak i liječnički pregledi i sl.

Kampus

Smješten je u 1. zoni i okužen jezerima. Cijeli kampus je pješačka zona, pa se mogu vidjeti samo pješaci i biciklisti, a automobila je vrlo malo s posebnim dozvolama. Kampus je ograđen s nekoliko službenih ulaza – kapija s video nadzorom uz vlastitu policiju na kampusu. Inače svagdje po gradu mogu se vidjeti kamere za nadzor koje su vrlo gusto raspoređene i pokrivaju gotovo svaki kutak grada i prometa. Gradski promet odvija se najčešće metroom (cijena 2 kn za jedan smjer), a taksi je za naše pojmove također jeftiniji. Većina se služi aplikacijom i naručuje taksi usluge od kompanije koja je ekvivalent Ubera. Kampus graniči s još jednim kampusom Nankai sveučilišta, odnosno nalaze se jedan pored drugog.

Bicikli za iznajmljivanje

Bicikli za iznajmljivanje često su prijevozno sredstvo u centru grada, a i u kampusima gdje je pješačka zona. Mogu se otključati pomoću mobitela i aplikacije koja je proizvod tvrtke koja iznajmljuje bicikle. Različite tvrtke imaju bicikle u različitim bojama. Osim narančastih i plavih bicikala, na ulici su još i bijeli i žuti. Ipak najbrojniji su narančasti. Osim bicikala mogu se naći (rjeđe) i električni skuteri. Cijene su pristupačne i osim godišnjih paketa (oko 60 kn)

koji se mogu kupiti jednokratno za cjelogodišnju neograničenu upotrebu bicikala jedne boje, moguće je i iznajmljivanje prema vremenskoj jediničnoj cijeni. Npr. za narančaste bicikle to je 1 kn svakih pola sata. Naime 1 RMB po trenutnom tečaju je cca 1 kn, pa ću ipak dalje pisati u kunama.

Hrana

Hrana je na svim mjestima na kojima sam ju konzumirao jako slična i temelji se prvenstveno na riži koja ima prilog po izboru ili na tjestenini na različite načine. Osim gradskih restorana (kojih ima posvuda kao i bicikala), studenti jedu u studentskim restoranima u kojima se plaća prepaid elektronskim karticama. Razlika je u tome da im prehrana nije subvencionirana i da svatko, a najčešće profesori i drugo administrativno osoblje jede u studentskim restoranima na te iste kartice koje se dobiju uz kauciju od 15 kn. Postoji i manji odjeljeni prostor koji je namijenjen samo za nastavnike i administraciju. Dobije se jedno jelo i zauzme prostor za stolom. Cijene se za jedan ručak kreću 6 – 15 kn. Primijetio sam i da dosta brzo studenti jedu (jer imaju 30 minuta pauze) i brzo žure natrag u jednu od zgrada kampusa na predavanja ili vježbe. Vrlo brzo shvatite da treba dolaziti malo ranije ili puno kasnije da bi se izbjegla čekanja za ručak. Unutar kampusa ima 5 ili 6 restorana i svaki ima 3 kata. Ponekad je na vrhu ili zadnjem katu poseban restoran s većom ponudom i skupljom cijenom i najčešće se koristi za uzvanike i goste Sveučilišta.

Osim studentskih restorana, gradski restorani imaju nešto skuplje cijene, pa tako prosječni ručak može biti oko 30 – 40 kn. Osim toga često sam ujutro i navečer probao tzv. uličnu hranu pored tržnice koja je vrlo raznovrsna i ukusna i može se većinom dobiti za ponijeti van. Stalno se priprema i prodaje prolaznicima i uvijek je svježija. Također se temelji na riži i

tijestu uz puno povrća i vrlo malo mesa. Sva hrana jede se štapićima i usitnjena je do veličine koja se može uhvatiti štapićima. Voda nije pitka iz slavine u Tianjinu, pa se treba kupovati. 1 litra stoji oko 2 kn. Velika većina ljudi puši cigarete, većinom muškarci, ujutro ne piju kavu, već kokosovo mlijeko ili čaj, ali ipak najčešće piju vruću vodu u termosicama koju nose sa sobom cijeli dan jer je navodno bolja za rashlađivanje tijela i probavu. Kafići gotovo da ne postoje, a u cijelom kampusu samo je jedan (u kojem se okupljaju uglavnom stranci) u kojem kava stoji oko 50 kn.

Internet i mobiteli

Internet je nužno potreban za sve usluge (npr. za plaćanje jer je gotovina vrlo rijetka i gotovo iskorištena pojava) i za zapadnjake bi obvezatno preporučio upotrebu vpn usluge jer je u Kini na snazi firewall koji dosta ograničava usluge na koje smo navikli, a sve usluge Googlea i sličnih aplikacija koje većinom upotrebljavamo na današnjim mobilima-u Kini imaju svoje ekvivalentne aplikacije koje rade unutar firewall-a u Kini i na jednakoj su ili čak boljoj razini upotrebljivosti, ali nažalost te aplikacije nisu na engleskom a niti hrvatskom jeziku. Internet račun i registracija može se obaviti uz putovnicu u bilo kojoj poslovnici mobilnog operatera, npr. China Unicom, ali i online se mogu kupovati paketi i dopunjavati računi s gigabajtima. Npr. za wifi račun koji sam koristio na Fakultetu i u stanu (jer tamo nema besplatnog i neograničenog eduroama) dobije se prvi paket za nastavnike od 1 GB, a za studente 5 GB prometa, a ako vam je potrebno više, tada su paketi od 10 i 20 GB za daljnju kupnju dostupni. 10 GB stoji oko 20 kn. Mobilni internet je tzv. neograničeni ili flat rate, ali u stvarnosti nije jer nakon potrošenih 20 GB brzina se smanjuje na 1 mb/s. Prvi mjesec me je neograničena internetska tarifa koštala 100 kn, a sljedeći 10 kn za daljnju aktivaciju, koja se samo treba produžavati, odnosno važno je na početku mjeseca imati na računu više od 100 kn. Mobiteli su važan dio svakodnevice; većina komunikacije odvija se preko interneta putem aplikacije WeChat. Osim toga, WeChatom se u trgovinama plaćanje može obaviti skeniranjem QR koda. Iako za plaćanje mogu poslužiti i druge aplikacije – princip plaćanja skeniranjem je isti.

Zrak

Disanje je (nadam se samo preko zimskih mjeseci) jako otežano i zrak je izuzetno zagađen. Gotovo stalni monitoring indeksa zagađenja zraka na mobitelu (putem mrežne stranice: <https://aqicn.org/city/tianjin/m/>) postala je uobičajena aktivnost svakih 2 – 3 sata. Uobičajeno zagađenje i indeks je oko 200, a ponekad prijeđe i preko 500 i tada se ne preporučuje izlazak iz kuća i stanova. U trenutku pisanja je 378. U prvi mah je čudno jer se na gradskim cestama može vidjeti veliki postotak električnih automobila i skutera koji ne zagađuju, ali ipak ima puno toplana i industrijskih dimnjaka koji zagađuju. U zatvorenim prostorijama gdje se boravi obavezna oprema su pročišćivači zraka (izgledom podječaju na klima uređaje) i zrak je pritom podnošljiv. Dakle zaključak može biti da u Kini nema uzrečice „idem se nadisati svježeg zraka vani“ ili „otvorit ću prozor da ude svježi zrak“.

Upravo zbog zagađenosti nisam se mogao naćuditi pojavi da se na ulici mogu ponekad vidjeti, uglavnom starije generacije ljudi koji vježbaju 10 – 20 min. Dovoljno je da netko pusti glazbu s mobitela ili zvučnika pa da se skupe ljudi i počnu vježbati. Osim toga često je i oglašavanje sa zvučnika koji se nalazi obično ispred vrata trgovine, pa se takve audio reklame uz vrlo glasne zvukove i zvučnike koji su na nekoliko metara razmaka gotovo ništa niti ne razaznaje.

 izv. prof. dr. sc. Robert Župan